

"Thánh Gióng công lao là như thế, tài năng là như thế, như ngựa mà không màng chết sống, danh là gì, không đi hỏi ai cảm ơn gì, không đi phong chức, phong tước gì cả, đánh giặc xong là thanh thản về quê đi đốn củi đi vui thú điền viên, mất củi đi thanh thản..."

Chị cho đi khi ngồi khách ngồi ngoài cửa cùng ngồi yên và chiếc xe buýt chở đoàn khách du lịch từ tỉnh lãn bánh rami khi sân bay Nội Bài, tôi mới đi ngủ dậy và tỉnh giấc thì u với mẹ ngồi, tôi là hàng xóm đi viên cho chuyến viếng thăm Việt Nam này cả hai.

- Xin chào đón quý vị đã đến với đất nước chúng tôi. Mọi đất nước Việt Nam luôn luôn yêu chuộng hòa bình và hạnh phúc. Kính thưa quý vị, hôm nay, chúng tôi tính cả chúng tôi là sẽ đi đón và đưa quý vị đến dùng cơm trưa tại nhà hàng sang trọng bên cạnh thủ đô chúng tôi. Quý vị có thích mua hàng hay không?

Có một bàn tay thon gọn cả một phần có ánh mắt xanh biếc đưa lên và cô ta hỏi:

- Anh có thể cho chúng tôi biết một ít giá cả đất nước của anh được không?

Tôi sống sống và ngạc nhiên khi nghe câu hỏi này của bà tây. Cháu chào! Cái con mà tây ngồi này! Nước Việt Nam của tôi anh hùng và lòng yêu quê hương năm châu bốn biển như vậy, mà mẹ ta lại còn hỏi tôi một câu hỏi vô cùng ngu ngốc! Còn gì nữa ái dân tộc của tôi đã bắt đầu bùng lên, tôi trả lời với một giọng đanh thép tuyên truyền:

- Thưa quý vị, nước Việt Nam của chúng tôi đã lãnh đạo sáng suốt cả đến những người đã từng đánh thắng tên trùm chủ nghĩa đế quốc Mĩ đã giành lấy độc lập cho nước nhà và người đi đứng nhà nước của chúng tôi là đảng chí công vô tư của Nguyễn Minh Trí kính mời.

Có tiếng lao nhao lên từ phía đằng kia cả dãy hàng ghế cửa xe:

Chữ "T" N c Ng S n Vi t Nam

Tác Giả: Khuy t Danh

Thứ Tư:, 10 Tháng 11 Năm 2010 18:07

- Xin h i anh, có ph i ông ch t ch Nguy n Minh Tr t là ng i đã t ng tuyên b : "Có ng i ví von Vi t Nam, Cuba nh là tr i đ t sinh ra, m t anh phía đông, m t anh phía tây. Chúng ta thay nhau canh g hòa bình cho th g i. Cuba th c thì Vi t Nam ng , Vi t Nam gác thì Cuba ngh ..."

Tôi hãnh di n tr i:

- Đúng nh v y, th a quý v !

Có ti ng t phía sau h i ti p:

- Th th Vi t Nam canh g h a bình cho th g i nh th nào, th a anh?

Tôi h i kh ng i. i nhĩ, mà canh g h a bình th g i nh th nào mà sao không th y ông Tr t nói r trong đ n di n văn c a ng v y! Tôi nóng b ng m t và tr i m t cách qua loa đ i khái:

- Kính th a quý v , chúng tôi thay nhau canh g h a bình cho th g i b ng cách m i ngày chúng tôi c ra m t đ ng chí ng i tr c tr c máy đ n tho i. N u có v n đ g b t n xảy ra, thì chúng tôi s thông báo đ n các lãnh t qu c gia c a quý v .

Có nhi u ti ng c i khúc khích và có đ a ch t ti t nào đó trong đoàn khách du l ch c t lên ti ng nói:

- Đó là công v c canh g k tr m ch đầu ph i là g n g h a bình th g i!

A! cái b n tây ba lô mũi l này mu n ki m chuy n v i tôi đây mà... Tôi cùn và g n lên t ng ti ng tr l i:

- *Kính th a quý v ... Ng i tr c bên máy đ n tho i đó cũng là m t cách canh gi h a bnh th gi i!*

L n này th c đoàn khách du l ch trên xe c i r c lên. M t tôi đ b ng lên v t ái. Tôi th m nhũ: "M ki p, cái ông n i ch t Tri t này đi đâu cũng phát bi u lung tung, không trúng đâu vào đâu c , đ bậy gi tôi ph i lâm vào cái c nh đ khóc, đ c i nh th này đây."

M t ông già tây m c áo s mi tr ng mang màu c c a M ng i i cái gh tr c m t c a tôi h i :

- *Tôi nghe nói là ông ch t ch n c c a anh đã fm cách phân hóa n i b n c M c a chúng tôi ph i không ?*

Không c n sai vào đâu n a r i. Tinh th n c nh giác cao đ đã báo đ ng cho tôi bi t cái th ng M già này ch c ch n là m t tên gián đ p do b n fnh báo M già vào đ thăm đ fnh kính n c mnh đây. Mnh c n ph i th n tr ng và chú đ n nó m i đ c. Ph i nh k l i bác đ y: "Ph i thông minh, sáng t o, dũng c m và linh ho t đ ch ng l i k thù." Nh ng r i, tôi ch t nghĩ, tôi có nghe m y ông trong đ ng b công ty c a tôi nói g v v i c trung ng ra ch th là ph i fm cách phân hóa n c M h i nào đâu? T i sao cha n i M già này l i đ t đ i u nói láo nh v y! Tôi im l ng m t lát, r i tôi ch t nh ra, thôi đúng r i! Cái câu này là l i phát bi u c a ông ch t ch Tri t sau khi cao h ng nói h u, nói v n v chuy n đi thăm n c M c a ông ta. M ki p cái ông ch t này! Không bi t ng nh n ch th t đâu mà nói ra nh ng l i nh n nhit nh v y. Bậy gi thi c th gi i h đ u bi t h t, làm sao mà ch i đ c đây? Tôi p úng, đ m t tía tay và ch ng ch tr l i:

- *Kính th a quý v , ch c quý v đã h i u l m r i. c a ch t ch n c tôi nói phân hóa n i b ông Ô-Ba-Ma t có nghĩa là th c ph m sau khi đã ăn vào trong b ng r i, th s đ c "phân hóa" bên trong c th c a ông y, ch không ph i là chia r n i b n c M !*

Phí! Th là thoát n n! May mà tôi nhanh trí, ch không th l n này tôi ch ng bi t ph i rúc cái m t

vào ch nào mà tr n!! Ông ch t t Tri t i! L n sau, tr c khi phát ngôn tr c đám đông, xin ông làm n hãy nghĩ tr c khi ông nói giùm con nhé!

Ri có m t ông Vi t ki u trong đoàn khách du l ch h i:

- *Th a anh, tôi có coi m t cái video clip g n đây trong đó ông ch t t Nguy n Minh Tri t nói r ng: "Thánh Gióng không ph i h n t ng huy n tho i", v y th a ông, theo ông th ông nghĩ g v i phát bi u này?*

Tôi tr m t kinh ngạc và xu t hét lên! Gi i ! Ông ch t t Tri t i! Sao ông ngây ngô th ! Sao ông i n l ng nào phát bi u linh tinh nh v y! Thánh Gióng ch là m t nhân v t huy n tho i trong nhân gian mà đ a tr con lên ba nào cũng bi t, v y mà ông i nói đó không ph i là huy n tho i! Ông gi t con r i, ông Tri t i! Tôi l ng ng i và th m nghĩ cái th ng ph n đ ng Vi t ki u này ch c nó đang mu n ch di u tôi đây. Mà tôi th có thù oán g v i nó đâu ch , t i sao nó i mang cái chuy n ông Tri t nói v thánh Gióng ra mà h i tôi trong lúc này! Tôi im l ng suy nghĩ m t lát r i tr nh tr ng tr i:

- *Kính th a quý v . Vâng, đúng nh là ngài ch t t kính yêu c a chúng tôi đã nói: "Thánh Gióng không ph i là huy n tho i", nh ng c a ngài ch t ch không ph i là nh v y. Đ i là khi c n tr ngài y gi ng nh thánh Gióng v y. Ra s c ph c v nhân dân và t qu c không màn chút g đ n danh i, sau khi đ t n c đ c p r i, th ngài y mu n cáo quan, qui n đ s ng m t cu c đ i vui thú đ n viên...!*

Tôi l ng ng i và s ng sùng tr c câu tr i c a mnh... Ôi, các ngài lãnh đ o kính yêu c a tôi i! T i sao các ngài không ch u khó h c h i và fm t i l ch s c a n c nhà đ b i d ng cho cái trí tu nghèo nàn và kém c i c a các ngài, mà các ngài c b đâu mà phang đó v y? Tôi run lên, c m th y mnh vô cùng b t l c và hèn h khi ph i nói nh ng i mà không bi t mnh đang nói g! Quý ông t trên trung ng, trên b chính tr cao v i v i c a tôi i. Các ngài có bi t là cái ngu đ t c a các ngài đang s nh c danh đ c a m t công dân u tú nh tôi đó không?

Chi c xe bu t ch đoàn khách du l ch đã t t ti n vào tr c bãi đ u xe c a khách s n Hoàng Mai và m i ng i v đó mà b n r n v i vi c ki m tra hành l cá nhân c a mnh tr c khi r i xe đ vào trong khách s n nh n ph ng. Tôi th phào nh nh m và nhân c h i này, mi ng tôi lú lo đ c thúc h , nh ng k th c là tôi làm ra v b n r n đ che đ u n i ngu ng ngung c a chính tôi.

Chị "Tốt" Nữ của Công Sĩ Việt Nam

Tác Giả: Khuy&t Danh

Thứ Tư, 10 Tháng 11 Năm 2010 18:07

Sau khi toàn bộ đoàn khách du lịch ai nấy đã về phòng của họ, tôi liền đứng ra phía bên hông hành lang của khách sạn, liền đứng ở ngoài xuồng, móc ra một chiếc túi, đứng lên và rít vào một hơi thật dài. Tôi liền đứng đưa mắt nhìn lên bầu trời xanh và thở dài và nói: Cái chiếc nệm của tôi đang được cái trẻ bé nhỏ này nhúng nhằng nhằng ông chủ tốt Triết đó hay sao? Những lãnh đạo đáng kính đó là những người ăn nói chông chênh và vô tư như những chú t con chó Mèo bán xôi ở dưới xóm nhà tôi! Ôi! Kinh khủng quá! Bùn của tôi quá! Nó thật là khôi hài như tôi đang coi một vở kịch vui trong một vở Gala Cười và y.

Một người nghĩ về việc thoát qua đầu tôi, có lẽ trong hơn 80 triệu dân Việt Nam, thì ít nhất phải có hơn một triệu người có những cái đầu thông minh và khôn ngoan hơn hơn mọi cái đầu của các ông lãnh đạo của tôi nữa. Tôi chợt mỉm cười vì có lẽ trong số hơn một triệu người thông minh đó, cũng có một phần của tôi ở trong đó.

Cuộc đời con người có đôi lúc thật là trẻ trâu và cười ra nước mắt. Có những người thật là ngu ngốc thì luôn luôn đứng vào những vị trí trên cao trong bộ máy cai trị của nhà nước CSVN, còn những người có bản lĩnh như tôi thì cứ mãi mãi suốt đời là anh hùng dân tộc. Một kẻ nó, sự phẫn nộ. Đã quen chịu đựng rồi thì phải ráng. Không kêu ca và không cần phải hỏi ai sao. Tôi khẽ hát như: "Cuộc đời vốn đẹp sao, tình yêu vốn đẹp sao...".